- arquivolta de 3 pisos lleugerament apuntat. Es recolza en el dintel ornamentat.
- mainell esculpit + 2 ~~jambes~~ muntants de perfil lobulat amb efígies Pere i Isaïes
ocupa i domina l'entrada - 5'5 m. diàmetre.

Descripció formal

La portalada de Moissac està ~~prece-dida~~ precedida pel **timpà** esculpit en el qual hi ha centrada la imatge del **Crist en Majestat**, envoltada pel tetramorf i pels 24 ancians de l'Apocalipsi. Aquests es distribueixen de manera simètrica en tres franges horitzontals, separades per una sanefa en forma d'onades del mar, i s'adapten -com les altres figures- a les limitacions del marc arquitectònic.

La composició es vertebra a partir de la figura de Crist, a la qual s'adrecen directament totes les mirades dels altres personatges, construint així una unitat escènica centrípeta (cap a dintre). Cal fer esment també de l'ocupació total dels forats de l'espai compositiu, en un exemple clar d'**horror vacui** (por de la buidor).

1- La talla escultòrica presenta dos models. Un primer model, que sorprèn per la minuciositat i el realisme dels detalls, el trobem en la gestualitat i l'expressivitat dels 24 ancians. Els rostres d'aquests personatges estan tractats d'una manera completament individualitzada, una característica que anticipa el Gòtic.

2- En canvi, el segon model, evident en la representació de Crist en Majestat, segueix els paràmetres típics del Romànic: ús de la **perspectiva jeràrquica** -proporcions més grans que les altres figures-, presentació frontal i plana, solemnitat hieràtica i simetria compositiva, aspectes que li conferei-xen una evident aurèola sobrenatural i atemporal.

La resta de la decoració de la portalada es troba a la llinda, que tanca l'escena del timpà, al mainell, amb una iconografia que supedita completament la forma a l'espai arquitectònic, i als brancals laterals, les figures dels quals destaquen per l'expressivitat dels rostres i el dinamisme dels cossos.
muntant lobulat

Temàtica

El timpà l'ocupa una representació de la teofania -visió de Déu al final dels temps-, basada en el text de la segona vinguda de Crist al món, narrada a l'Apocalipsi de sant Joan. L'escena és dominada per la imatge de la *Maiestas Domini*, el Crist Jutge de cos sencer beneint amb la mà dreta i aguantant un llibre amb l'esquerra.

tetramorfos

Acompanyant el Crist Jutge hi ha els símbols dels quatre evangelistes (àguila, Joan; lleó, Marc; brau, Lluc; àngel, Mateu), i els 24 ancians de l'Apocalipsi que porten les copes de les ofrenes, que simbolitzen les oracions dels sants, i el violí o la cítara per acompanyar els cants de lloança a Déu Totpoderós.

Detall d'un muntant lobulat lateral de l'entrada.

jamba - Isaies

La llinda està decorada amb rodes de foc que representen el foc de l'Apocalipsi. Als laterals de la portalada hi ha esculpits relleus amb escenes de l'Antic i del Nou Testament, i també figures al·legòriques de la luxúria i de l'avarícia. Al muntant dret s'hi ha esculpit la imatge de sant Pere, i a l'esquerre, la del profeta Jeremies, mentre que al mainell hi ha representacions d'animals fantàstics.

Detall del Crist en majestat. → enorme

MODELS I INFLUÈNCIES

Tot i que algunes teories diuen que deriva d'una miniatura mossàrab, el timpà de l'abadia de *Moissac* no es podria explicar sense el model del timpà de la de Cluny, a la qual va estar vinculada fins al 1047.

Contemporània d'altres grans portalades, com la de l'*església de la Madeleine* de Vézelay o la de *Santa Fe de Conques*, la *portalada de Moissac* va ser considerada en el seu moment una obra mestra, i va servir de model a altres esglésies franceses, com la de *Sainte-Marie de Souillac*, i potser va ser coneguda pel **MAESTRO MATEO**.

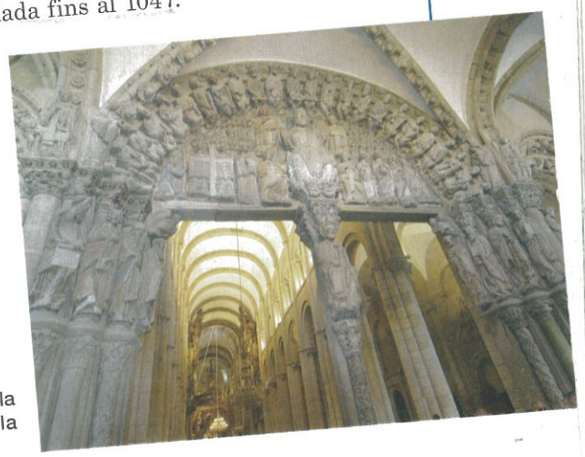

Maestro Mateo: *Pòrtic de la Glòria* de la catedral de Santiago de Compostel·la (1168-1188).

...i que d'Europa: la de Ripoll i la de St Pere de Roda (Biblio Nl. de París)